

[Inge Krogh]

fald stærkt retarderet allerede til at begynde med. Der er kun 6 børn, der har kontakt hver 3. uge eller hyppigere.

Som sagt er intentionerne dels at få en forandring i loven med et bestemt tidsrum, men også en anmodning om at få en virkelig grundsig undersøgelse af de børn, der er på vore spædbørnshjem, børnehjem eller ungdomshjem.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Vi behandler her et dybt alvorligt emne, og det kræver et dybt alvorligt arbejde i tinget og i retsudvalget med det. Jeg tilsiger min medvirken til dette arbejde, og derfor har jeg kun én eneste bemærkning i dag. Den er til hr. Pilgaard Andersen.

Hr. Pilgaard Andersen hævdede, at socialdemokratiet og regeringen vanskeliggjorde, at børn kunne finde hjem, fordi socialdemokratiet og regeringen ønskede at fastholde børn på institutioner for derved at kunne dirigere og påvirke dem. Hvis dagsordenen og forretningsordenen tillader det, så lad mig have lov at sige: det var en uanstændig bemærkning, fremkommet på grundlag af en uanstændig tankegang.

Pilgaard Andersen (FP):

Ministeren kan kalde det uanstændigt, men det er bare en kendsgerning. Vi ved, at der er glemte børn på institutioner, og det synes jeg vi skal tage til efterretning, når vi får det at vide. Jeg tror også, der er flere, end vi regner med. Skal vi ikke prøve at løse problemerne for disse børn? Fremskridtspartiet vil i hvert fald gerne være med til det.

Så siger fru Tove Jørgensen, at disse problemer kan vi løse ved bare at give øgede bevillinger. Ja, vi hører ofte fra kommunisterne, at bare ved at yde større bevillinger til institutionerne klarer man problemerne, klarer man at give børnene den tryghed, de har krav på. Det vil sige, at 3 medarbejdere skal skabe denne tryghedsfølelse. Man kan også lønne dem højere eller ansætte flere på institutionerne. Nej, sådan kan man ikke opfylde børnenes behov for at have forældre; institutioner er et alternativ. Jeg vil gerne være med til at give institutioner de nødvendige bevillinger, men man kan nu engang ikke tilgodese barnets tarv ved bare at give øgede bevillinger.

Af fru Lilli Gyldenkilde fik vi at vide, at der var nogle forældre til børn på institutioner, der havde været syge i indtil 2 år. Ja men skulle der ikke være mulighed for at skabe en kontakt mellem børn og forældre? Hvis ikke, kan det ikke være af økonomiske grunde, for bistandsloven rummer i hvert fald mulighed for at opretholde en sådan kontakt. Hvad er det så? Ja men det kan da ikke være forældrene, der ikke ønsker at se deres barn i 2 år. Synes I så ikke, det var på tide, at man så på, hvad der stemmer bedst med barnets tarv? Det synes jeg.

Endnu en gang vil jeg udtale håb om, at vi får en positiv udvalgsbehandling.

Tove Jørgensen (DKP):

Nu siger hr. Pilgaard Andersen, at ikke alt klares med bevillinger, og det kan selvfølgelig være rigtigt, men det er også forkert. Så vidt jeg husker, stillede kommunisterne under augustforhandlingerne sidste år forslag om, at enkepensionister og enlige kvinder skulle have dobbelt børnetilskud, fordi de simpelt hen lever under eksistensminimum. Det stemte hr. Pilgaard Andersen og hans parti imod.

Det er også sådan, at flere bevillinger ikke kun giver mulighed for højere løn til personalet, men også for at få mere personale ansat, så der er tilstrækkelig mange mennesker til at tage sig af børnene, så de har tid til at sætte sig ned med det enkelte barn og snakke med det, simpelt hen tage sig af det. Det vil barnet have bedre af, hvis det på et eller andet tidspunkt skal hjem igen til sine forældre, og det er det, vi må tilstræbe. Vi skal prøve at give barnet så gode forhold som muligt, medens det er på institution, og give forældrene de størst mulige chancer for at få børnene hjem igen, og det er altså et spørgsmål om kroner og øre.

Pilgaard Andersen (FP):

Nu ved fru Tove Jørgensen, at vi har en helt anden indstilling til dette spørgsmål. Vi vil indrette samfundet sådan, at forældrene har en sådan rådighed over deres indkomst, at de selv har mulighed for at varetage børnenes tarv. Det er baggrunden for mine udtalelser, og det ved fru Tove Jørgensen også godt.